

PORANNA

wychodzi dwa razy dziennie: o godzinie 6-tej rano i o godzinie 2 popołudniu („Gazeta Wieczorna”).

Ceny prenumeraty:

Abonament miesięczny we Lwowie za oba wydania gazety 2 korony.

Za codzienną dwukrotną dostawę do domu dopłaca się 60 halerzy.

Z przesyłką pocztową w kraju i monarchii:

miesięcznie . . . 2 K 50 h.	z dwukrotną . . . 3 K — h.
kwartalnie . . . 7 „ 50 „	wysyłką . . . 9 „ — „
rocznie . . . 30 „ — „	pocztową . . . 36 „ — „

W Niemczech miesięcznie . . . 4 K — h.
W innych państwach Zw. p. miesięcznie 5 „ — „

Ceny ogłoszeń: Za wiersz jednoszpaltowy petitowy lub jego miejsce 24 hal. Nadesłane za wiersz petitowy lub jego miejsce 80 hal. Po kronice wiersz 2 kor. Nekrologia za wiersz petitowy 60 hal. — Drobne ogłoszenia po 6 hal. za wyraz, wyrazy tłustymi czcionkami liczą się po-ówójnie. Numer pojedynczy we Lwowie 4 hal., na prowincyi 8 hal.

Nr. 958.

Lwów, sobota 26. października 1912

Rok II.

Po zdobyciu pierwszej twierdzy.

Polska a wypadki wojenne. — Jeszcze szczegóły bitwy pod Kirk-Kilisse. — Opinia wojskowych i dyplomatów. Na innych teatrach wojny.

W razie zwycięstwa...

Co myślą sfery międzynarodowe w Austrii?

Wiedeń. (Tel. wł.) Ze strony bardzo do- brze poinformowanej otrzymał nasz ko- rrespondent następującą ocenę sytuacji.

Od pewnego czasu, staje się coraz bardziej widoczne, że armia turecka jest słabsza, niż ar- mie państw bałkańskich a w szczególności buł- garska. Wina tego leży nie w braku zdolnych generałów, lecz w demoralizacji wojska tureckiego. Z tego też powodu należy li- czyć się z możliwością zwycięstwa sprzy- mierzonych. Konsekwencją tego a w szczegól- ności utworzenie Związku państw bałkańskich, miałyby dla Austrii wówczas rozstrzygające znaczenie, gdyby się okazało, że jego ostrze jest zwrócone przeciwko Austro-Węgrom. Według dzisiejszego stanu rzeczy niebezpieczeń- stwo takie nie istnieje, najpoważniejsze z państw bałkańskich jest w dobrych z Austrią stosunkach.

Pytanie zachodzi, co do Serbii, ale byłby to tylko jeden z członków przyszłego Związku i to nie najsilniejszy.

Wojna z Rosją jest wskutek tego wy- kluczona. Dyplomatyczne szanse po- koju są pewne, albowiem Francja i Anglia prowadzi politykę pokojową. Sazonów zaś wzmo- cnił swą pozycję pokojową, a postępowanie jego jest szczerze.

Powiedziałem „dyplomatyczne“ szanse, to znaczy, że nowe fakty mogą przynieść zmianę, gdy jednak orientacje dyplomatyczne mogą o- pierać się tylko na realnych i dzisiejszych da- nych, to należy wojnę uważać za wykluczoną. — Inna rzecz, że po wojnie bałkańskiej nastąpią długie i bardzo uciążliwe rokowa- nia dyplomatyczne i nie jest wykluczone, że w ciągu tych rokowań, jedno lub drugie mocarstwo dla poparcia swego stanowiska zechce zmobilizować swą armię.

Reasumując te wywody, należy jeszcze raz podkreślić, że barometr w sytuacji międzynarodowej idzie w górę.

Polacy a wojna.

Wiedeń o rezolucjach Koła.

Wiedeń. (Tel. wł.) „N. Fr. Presse“ w ar- tykule ze Lwowa opisuje nastrój w Królestwie Polskiem i Galicyi wywołany zawieszkami bałkań- skimi przyczem zaznacza, że akcyę antyrosyjską prowadzi w Królestwie silnie zorganizowana PPS. Agitacja wychodzi z założenia, że wojna bałkań- ska może wywrzeć wpływ na stosunek Austrii do Rosyi i na wypadek poważnego zwrotu nastąpi akcyę tych czynników, które wy- stąpiły w czasie wojny rosyjsko-japońskiej. Ruch ten przerzucił się do Galicyi zwłaszcza w koła młodzieży. Nieodpowiedzialni agitatorowie starają się wzmocnić w opinii, że o stosunku Austrii do Rosyi mają inne informacje, niż czynniki oficjal- ne. Wobec tego Koło polskie uważało za stoso- wne zabrać w tej sprawie głos rozstrzygający.

W Królestwie Polskiem dają się zauważyć dwa prądy: panslawistyczny i socjalistyczny. Jakże zaś rozmiary przybrała agitacja rusofiliska w Galicyi, świadczy fakt, że w sądach galicyj- skich znajduje się obecnie 60 szpiegów rosyj- skich — agitacja ta objęła tak polską jak i ru- ską przestrzeń kraju i wywołuje uczucie niepe- wności.

„Zeit“ pisze: Koło polskie ogłosiło się za- stępcą interesów wszystkich żyjących w Europie Polaków. Wczorajsze jego uchwa- ły mają znaczenie nie tylko wewnętrzno-polity- czne, ale także dla konstatacyi między- narodowej.

„Reichspost“ donosi: W kuloarach panowa- ło przez pewien czas poruszenie, wywołane uchwałami Koła polskiego, z ostrzem zwróconem przeciwko trójprzymierzu i z ostrzeżeniem przed rewolucją. Sensację tę jednak, po uspokajają- cych wyjaśnieniach przywódców polskich spro- wadzono do właściwych rozmiarów i rozprószo- no obawy, żywione szczególnie przez Niemców. Wiadomość o tem, jakoby Związek chrześc. sp. zajmował się temi rezolucjami jest niepraw- dziwa.

Wiedeń. (Tel. wł.) Związek narodowo-nie- miecki na wczorajszym posiedzeniu do rezolucyi uchwalonej w innych sprawach dodał ustęp, że uchwałami Koła polskiego nie potrzebuje się zajmować, ponieważ podstawą jego polityki za- granicznej jest ścisły sojusz z Niemcami.

Przywódcy polscy u cesarza.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Slav. Corr.“ donosi, że wkrótce prezes Leo lub minister Długosz

zjawi się u cesarza, by mu przedstawić kome- tarz do onegdajszej rezolucyi Koła.

Prezydum Koła u min. Berchtolda.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wczoraj odbyła się narada prezydum Koła polskiego z min. spraw zagr. hr. Berchtoldem.

Rezolucya socjalistów.

Wiedeń. (TBK). Klub polskich posłów so- cjalistycznych powziął na posiedzeniu wczoraj- szem następującą uchwałę:

Jako legalni zastępcy narodu polskiego wyrażamy przekonanie, że w możliwym konflikcie Austro-Węgier z Rosją, którego wybuch usuwa się w zupełności z pod naszych wpływów, wszystkie siły narodu pol- skiego powinny zwrócić się przeciwko cara- towi, który jest nieprze ednanym i okrutnym gnębicielem ogromnej większości naszego narodu. Potępiając wrocie narodowi polskiemu ustawy wyjątkowe, stosowane przeciwko Pola- kom również w państwie pruskim, u- ważamy jednak, że źródłem tych ustaw jest nie- szczęsna przewaga reakcyjnego ży- wiołu junkierskiego w polityce pruskiej. Naród polski nie traci wszakże wraz z narodem niemieckim nadziei, że nowoczesnym żywiołom w Niemczech da się usunąć tę wrogą cywiliza- cyi europejskiej politykę praw wyjątkowych w Prusiech.

Nie przesądzając stanowiska, jakie zajmie społeczeństwo nasze w Królestwie Polskiem, u- znajemy za swój obowiązek uświadomienie jak najszerzych warstw całego narodu polskiego o konieczności zajęcia stanowiska przeciw głów- nemu Polski wrogowi caratowi. Nie uchylamy się od odpowiedzialności, którą jako legalni zastępcy narodu w ruchu o wyzwolenie Ojczyzny na siebie bierzemy i jesteśmy prze- świadczeni, że dojrzałość i rozum polityczny na- szego narodu uchroni go od wszelkich nie- opatrnych lub dorywczych kroków, któreby osłabiły siłę i zwartość Polski wobec wielkich zadań przyszłości.

Wysłuki mocartw.

Monachium. (TBK). W Sejmie premier Haertling w odpowiedzi na interpelację so- cjalistów rzekł, że nie ma powodu do nie- pokoju i pesymizmu, jaki się w ostatnich czasach pojawił w ocenie sytuacji międzynaro- dowej w prasie i na giełdach. Można mieć zupełne

zaufanie, że rząd i państwo niemieckie cały wpływ swej potęgi rzuci na szalę pokoju.

Londyn. „B. Reutersa“ donosi: Wobec oczekiwanych decydujących bitew odbywa się żywa wymiana zdań między wielkimi mocarstwami, które — jak oświadczają — wszystkie są zgodne w tem, by zapobiedz zawikłaniom, mogącym z wojny bałkańskiej wyniknąć.

WOJNA.

Po klęsce Turków.

Sofia. (Tel. wł.) Zdobyte Kirkkilisse było wynikiem ataków na bagnety, do których Bułgarzy szli z dziką brawurą i pełną pogardą śmierci.

Londyn. (Tel. wł.) Los załogi z Kirkkilisse nie jest jeszcze znany. Sądzą powszechnie, że główna armia z 40.000 ludzi cofnęła się pod osłoną kilku pułków ku Adrianopolowi. (?)

Sofia. (Ag. bułg.) Sytuacja przed Adrianopolem jest niezmienną. W walce koło Jurasz Turcy mieli około 300 zabitych. Bułgarzy pojмали do niewoli 500 jeńców, wzięli 3 armaty, 12 wozów z amunicją. W Kirdżali zdobyli milion nabożów, 40 skrzyń z granatami, 18.000 maki, 60.000 kg. żyta i 30.000 kg. jęczmienia.

Sofia. (Ag. bułg.) W okręgu Razłog Bułgarzy zdobyli okolicę nad górnym biegiem Mestry. W okolicy Mehoma zniszczono cały pułk piechoty tureckiej. W Mehomi batalion turecki poddał się w nocy z 25 na 24. Pęczęwo jest w ręku Bułgarów.

Sofia. (TBK.) Przedpołudniem odbyło się dziękiżne nabożeństwo za zwycięstwo; w mieście niezwykle ruch.

Sofia. (Ag. bułg.) Król Ferdynand odwiedził wczoraj w towarzystwie swych synów jeńców z walki koło Adrianopola, przewiezionych do Starej Zagory; król podał dwu oficerom tureckim rękę i rozmawiał z żołnierzami jeńcami. Oficerowie i żołnierze dziękowali za dobre obchodzenie się z nimi.

Sofia. (Ag. bułg.) Przybyło tu około 300 jeńców tureckich.

Klęska przez różowe szkletka.

Konstantynopol. (TBK.) Ministerstwo wojny wydało następujący komunikat dla prasy: Armia wschodnia, chcąc powstrzymać marsz armii bułgarskiej, która na wschód od rzeki Tundzy przeszła przez granicę i chcąc zmusić nieprzyjaciela do rozwinięcia linii, aby w ten sposób zająć na nadejście posiłków a wyzyskała tę okoliczność, że nieprzyjaciel maszerował w głębokich kolumnach i zatrzymała czoło kolumn bułgarskich. Bułgarów zmuszono do rozwinięcia linii i zatrzymania marszu. Gdy udało się armii wschodniej wywołać stratę czasu dla nieprzyjaciela, cofnęła się w porządku, aby uniknąć rozstrzygającej walki, której wynik mógłby być wątpliwy. — Aby jednakże wpaść w nieprzyjaciela mniemanie, że celem armii wschodniej nie było jedynie zaprzęgnięcie go, poszczególne oddziały tureckie wykonały wspaniałe ataki, które wybornie były skierowane. Walki te przyczyniły się do osiągnięcia celu.

Konstantynopol. (TBK.) Niecierpliwość, z jaką publiczność czekała wiadomości o rozpoczętej przed dwoma dniami wielkiej bitwie pod Adrianopolem, nie została zaspokojona ogłoszonym wczoraj popoł. komunikatem sztabu generalnego (naturalnie! R e d.) Przeciwnie, ogólnikowe te, puste wyrazy wojskowego komunikatu — budzą nieufność, zwłaszcza, że niektóre koła uważają, odwrót, nazwany tylko manewrem, za odwrót ostateczny. Złe wrażenie komunikatu ostatecznego zlagodzone nadzwyczajnym wydaniem dziennika urzędowego z wiadomością o zwycięstwie (?) nad armią serbską w dorzeczu Morawy.

Konstantynopol. (TBK.) Jak wieczór słychać, na podstawie źródeł wojskowych — stanowisko Turków koło Kirkkilisse znacznie się poprawiło.

Konstantynopol. (TBK.) Dzienniki przy-

noszą mętne wieści w depeszach prywatnych o zdobyciu Kirkkilisse. Atak Bułgarów skierował się onegdaj na Marasz, 8 km. na wschód od Adrianopola. Założone są tam zewnętrzne fortyfikacje. Bułgarzy w sile 8 batalionów zaatakowali forty, odpowiedziano na to ogniem działowym, który trwał całą noc i przyprawił Bułgarów o wielkie straty. Turcy nie ponieśli żadnych szkód. Wczoraj rano Bułgarzy ponowili atak, ale zostali odparci. Turcy mieli jednego zabitego oficera i 3 żołnierzy rannych. Według pogłosek, Turcy mieli zdobyć 6 mitrajlez.

Dwudniowa kanonada pod Adrianopolem była tak ogłuszająca, że władze usunęły z Adrianopola kobiety, dzieci i starców. Pojmano w niewolę 2 pułkowników i 2 podporuczników bułgarskich.

Konstantynopol (TBK.) Minister wojny wyjechał do Adrianopola. Ministerstwo wojny zarządziło bezzwłoczne reaktywowanie wszystkich spensjonowanych oficerów.

Kpol. (TBK.) Dzienniki omawiając walki koło Adrianopola wywodzą, że Bułgarzy postępują z 2 stron, aby osaczyć Adrianopol. Pierwszy korpus przekroczył granicę koło Bujuk Derbent na północny wschód od Kirkkilisse i zderzył się z armią turecką koło Demirköj, drugi stara się osaczyć pozycje na zachód od Adrianopola. Siły serbskie podają dzienniki na 54.000. Sądzą, że turecka armia wardarska nie będzie się mogła utrzymać wobec tej przewagi.

Z za kulis klęski.

Wiedeń. (Tel. wł.) „Zeit“ w telegramie z Constancy donosi, że wiadomość o klęsce pod Kirkkilisse sprawiła w Konstantynopolu prawdziwy popłoch. Wtajemniczone koła przypisują niepowodzenie armii klótniom między ministrem wojny Nazimem, a komendantem armii wschodniej Abdullahem. Nazim jest zdania, że teren zachodni wojny jest o wiele ważniejszy, a okupacje dokonane w tych okolicach miłyby bardzo doniosłe znaczenie, natomiast Abdullah uważa Trację za teren rozstrzygający i dlatego żądał ciągle posiłków, których mu minister wojny nie nadsyłał.

Szpiegowie i bomby.

Konstantynopol (TBK.) Wczoraj w pobliżu ministerstwa wojny uwięziono dwóch szpiegów bułgarskich

Konstantynopol (TBK.) Dzienniki donoszą o uwięzieniu dwóch ludzi, Bułgara i Serba, w chwili, gdy chcieli podłożyć wielką bombę pod most kolejowy na linii kolejowej Smyrna-Kasaba.

Konstantynopol (TBK.) W okolicy Kirkawa i Adrianopola aresztowano 20 Bułgarów, przy których znaleziono bomby. Mieli oni zamiar wykonać szereg zamachów dynamitowych w Adrianopolu.

Opinie fachowców.

Londyn. (Tel. wł.) Tutejsze koła sądzą, że Turcy zamierzają tak długo bronić Adrianopola jednym korpusem, póki zamierz na koncentracja 7 korpusów i 4 korpusów rezerwowych z Konstantynopola nie nastąpi na południe od Kirkkilisse. Główna kwatera znajduje się w Eskibebe. Upadek Adrianopola oczekiwany jest tu w niedziele.

Paryż. (Tel. wł.) Zdobyte Kirkkilisse nie przypisują tu decydującego znaczenia i uważają je tylko za fragment wielkiej rozprawy na terenie trackim.

Zajęcie Kumanowo.

Belgrad (TBK.) Według oficjalnego sprawozdania bitwa pod Kumanową rozpoczęła się w nocy 23 bm., trwała do onegdaj przez cały dzień aż do wieczora. Turcy mieli 26.000 wojska. Mimo ich silnego ognia, piechota serbska poszła do ataku na bagnety na szafce tureckie. Do walki na bagnety przychodziło kilkakrotnie. Także artyleria serbska z wielkimi powodzeniami, brała udział w walce i zniszczyła trzy szwadrony tureckie. Straty obu stron są wielkie. Turcy stracili podobno 5000 ludzi. Następca tronu Aleksander, kierował bitwą wraz z swoim sztabem z bezpośredniej bliskości. Także

król przybył na pole bitwy z szefem sztabu generalnego. Wśród łupów serbskich jest 12 armat tureckich. Znaczenie bitwy pod Kumanowo jest takie, iż Skoplie może być teraz broniene przez armię turecką tylko z jednej pozycji.

Belgrad (TBK.) Jak oficjalnie donoszą z Prisztiny komendant IV. armii wkroczył do miasta 23 bm., powitany z zapalem przez ludność. Przemawiając do notablów, oświadczył, że armia serbska będzie szanowała wolność wszystkich wyznań bez wyjątku i trzymać się będzie zasad równouprawnienia wobec każdego poddanego serbskiego. Wojsko powitano okrzykami na cześć króla Piotra i Serbii.

Belgrad (TBK.) Prefektem nowo utworzonego powiatu serbskiego Novi Bazar zamianowany został pensjonowany podpułkownik Andra Jawonowicz, o czym powiadomiono telefonicznie wszystkich prefektów kraju. We wszystkich zdobytych terytoryach zaprowadzono serbskie władze państwowe.

Wojna czarnogórska.

Podgorica (TBK.) Po dwugodzinnym strzelaniu dział tureckie na najwyższym punkcie Tarabosza zmuszone zostały do miłczenia, poczem wojsko czarnogórskie przeszło do ataku na pozycje tureckie. Nad ranem Turcy, znużeni ciągłymi atakami, musieli ustąpić z najwyższego stanowiska na Taraboszu i zająć pozycje niższe. Gen. Martinowicz wezwał nieprzyjaciela do poddania się, gdyż Skutari jest osaczone z wszystkich stron i dalszy rozlew krwi byłby bezużyteczny i grzeszny.

Wiadomości o powodzeniach armii serbskiej, bułgarskiej i greckiej wywarły tu ogromne wrażenie.

Serajewo (Tel. wł.) Donoszą tu z Czarnogóry: Turcy urządzili wczoraj wycieczkę ze Skodry, Czarnogórcy byli jednak na nią przygotowani i odparli ją.

Na teatrze południowym.

Ateny (TBK.) Król Jerzy z swiątą odjechał wieczorem do Wolo, a stamtąd koleją do Larissy następnie do Serfidze, dokąd przeniesiono główną kwaterę.

Ateny (TBK.) Komitet administracyjny Krety wystosował do prezydenta gabinetu depeszę z życzeniami narodu kretańskiego z okazji świetnych zwycięstw Grecji.

Ateny (TBK.) 600 tureckich jeńców przeprowadzono z Serfidze do Eessony.

Ateny (Ag. At.) General Sapuzakis telegrafuje z Arty: Onegdaj walczone przez cały dzień na przełęcz Kumonsades. W nocy Turcy otrzymali znaczne siły i wykonali atak. Udało im się odeprzeć dwa greckie bataliony, które obsadziły były przełęcz i pagórek Kiaffa. Walka trwała całą noc. Koło Gribowo odparto Turków ze wszystkich pozycji z wielkimi stratami. Po naszej stronie padł porucznik Rolopulos i 3 żołnierze, jeden porucznik i 4 żołnierze są ranni. Walki wczoraj trwały dalej. Turków poległo 70, liczba rannych nie jest znana, 10 Turków wzięto do niewoli.

Zwrot w sprawie Krety.

Ateny. (TBK.) Były prezes gabinetu Dragumis został zamianowany generałem gubernatorem Krety i już wyjechał tam.

Wojna morską.

Konstantynopol. (TBK.) „Tanin“ ogłasza następujący opis bombardowania Warny, pochodzący jak się zdaje, od któregoś z oficerów marynarki: Ściganie bułgarskich torpedowców rozpoczęło się z brzaskiem dnia 21. b. m. Flota turecka, która przybyła od strony Kawarny, spotrzęła dwa małe torpedowce bułgarskie, płynące z największym pośpiechem z południa, aby zwinąć do portu Warny. Dowódca turecki natychmiast rozkazał okrętom tureckim przygotować się do walki. Z okrętów tureckich dano ognia z odległości 7 mil. Kontortorpedowiec turecki

otrzymał rozkaz przeszkodzenia ucieczce bułgarskiego torpedowca do portu, zamkniętego w większej części minami. Bułgarski torp dowiec był więc zmuszony przybić do brzegu, a załoga ratowała się wpław. Turecki statek zdołał zabrać bułgarską łódkę z chorągwią, oznaczającą linię min podmorskich. Z fortów bułgarskich u wjazdu do portu i z baterji nad rzeźnych ostrzelano okręty tureckie, których ogień zniszczył pałac euzinogradzki.

Szykary

Konstantynopol (TBK). Dzienniki domagają się wydalenia wszystkich poddanych państw bałkańskich z którymi Turcja prowadzi wojnę.

Konstantynopol (TBK). Ambasada francuska uczyniła wczoraj bardzo energiczny krok u Porty przeciw postępowaniu jej z Grekami. Tym Grekom, którzy chcą odjechać, władze na to nie pozwalają, innych zmusza się do wyjazdu. Około 50 Greków uwięziono na przedmieściach Konstantynopola. Ambasada przypominała Porcie, że w myśl noty, przyjmującej do wiadomości ochroję Greków w Turcji przez Francję i Rosję, Turcja obowiązana jest obchodzić się z Grekami wedlug ogólnie-europejskiego prawa międzynarodowego.

Pomoc sanitarna.

Praga (TBK). W porozumieniu z tutejszym klubem słowiańskim udaje się wyprawa lekarzy czeskich na widowię wojny do państw bałkańskich.

Budapeszt (TBK). Węg. oddział Czerwonego krzyża wyjechał wczoraj do Bułgarii.

Przeciw wywłaszczeniu.

Berlin. (TBK). W Izbie poselskiej Sejmu pruskiego podczas rozpraw nad interpelacjami w sprawie braku i drożyzny mięsa przyszedł do głosu z polskich posłów p. Korfanty. Poruszył on sprawę wywłaszczenia. Mówił mniej więcej tak:

Polityka kolonizacyjna jest bolączką polityki antypolskiej. Nasz samodzielny stan własności niszczą Prusacy w brutalny sposób i zapędzają go w objęcia socjalistów. Przyczynia się do tego kto? Sam pan minister rolnictwa, ten wzór konserwatysty. Przez zgodę na wywłaszczenie hoduje się u nas sztucznie socjalnych demokratów. Rząd nadużywa wewnętrznego osadnictwa do celów politycznych. Polityka agrarna rządu i Izby na kresach wschodnich przyczyniła się do uruchomienia gruntów, tak, iż dzisiaj prawie niemożliwe jest dla gospodarującego wydobyć z ziemi potrzebną rentę. Zagraniczni robotnicy nie przychodzą już więcej w takiej liczbie jak pierwsi do Prus, w których zasadę własności prywatnej zdeptano. Rząd, władze administracyjne i wysoka Izba dybia na każdym kroku na zniszczenie drobnych chłopów. Panowie uprawiać politykę kolonizacyjną, ale tylko dopóty, póki chodzi o naszą ziemię, którą przemocą zabieracie. Lecz nie zapominajcie Panowie, żeście już stracili władzę nad niemieckimi osadnikami, nie przeszkodzicie reformie prawa wyborczego. Wówczas skrajna lewica inny głos tu będzie miała, niż dotąd. Na Wschodzie, zwłaszcza na Górnym Śląsku jest przeszło połowa powierzchni w rękach większej posiadłości. Są to junkry, do których przypuści szturm osadnictwa, przez was wyhodowane. Teraz uznał rząd za właściwe zdobyć się w tym roku na wielki kulturalny krok, w czyn wprowadzić to objawienie utrzymujących państwo konserwatywnych zasad w ustawie z r. 1908. Wywłaszczajcie, ile chcecie. Ludność za tę rzecz haniebną odważemni się wam uczuciem odrazy i wstrętu.

Przewodniczący przywołuje mowę do porządku.

IZBA POSŁÓW.

(109 posiedzenie XXII sesji z 25 października).

Wiedeń. (TBK). W dalszym ciągu rozprawy budżetowej

p. Eugeniusz Lewicki oświadczył, że już ze

względem na położenie zagraniczne jest rzeczą konieczną zaspokojenie żądań ludów pogranicznych. Rząd austriacki nie podejmuje niczego przeciw agitacji, uprawianej przez Rosję w Galicyi. Rusi i nadal pozostają pod kurą elą (l) polską.

Dr. Kramarz sądzi, że konieczna jest jak najszybsza ugoda pomiędzy ludami. Warunkiem załatwienia reformy finansów są uregulowane stosunki w Izbie, które znów zawisły od powodzenia ugody w Czechach i w Galicyi. Jest rzeczą wykluczoną, aby po zwycięstwach ludów bałkańskich można było odebrać zdobywcóm ich zdobycz. Szczególnie od Austrii zależy dziś pokój europejski i. F. lszwy krok monarchii mógłby wywołać wojnę europejską. Jeżeli stosunki na Bałkanie zmieniają się, wtenczas nastąpi nowy rozwój handlu i gospodarstwa. Trzeba dbać o to, aby monarchia przy tym samym rozwoju miała wpływ decydujący, konieczne więc jest uprawiać politykę sprawiedliwą.

Na tem dyskusję przerwano i posiedzenie zamknięto. Następane we wtorek.

Wszystkie stronnictwa czeskie wniosły interpelację w sprawie znanego rozporządzenia min. Hochenburgera; p. Lasocki wniósł interpelację w sprawie utworzenia wojskowej straży granicznej celem skutecznego wstrzymania zarazy bydłych.

Za duszę śp. St. Badeniego.

Wiedeń. (TBK). W kościele polskim na Rennwegu odbyło się wczoraj nabożeństwo za duszę śp. St. Badeniego. Odprawił je generał Zmartwychwstańców ks. Kasprzycki z Rzymu, chwilowo bawiący w Wiedniu, w asystencji licznych duchowieństw. Na nabożeństwie byli obecni min. Stürgkh, Hussarek, Zaleski i Długosz, namiestnik Biernth, wielu posłów i urzędników polskich w Wiedniu.

Choroba carewicza.

Petersburg. (TBK). W stanie zdrowia następcy tronu Aleksego nie ma zmiany, noc była dobra, rano ciepota 38^o1, puls 123.

Petersburg. (TBK). Następcą tronu dzień przebył dobrze. Spał 3 godziny, apetyt dobry, temperatura w dzień 38^o30, wieczorem 37^o90.

Skandale policyjne w Nowym Jorku.

Nowy Jork. (TBK.) Beckera uznano winnym zamordowania Rosentala.

Represye.

Kijów. (Ag. Pet.) Z powodu naruszenia statutu, zwłaszcza zaś z powodu utrzymywania nielegalnej biblioteki zamknięto tutejszy klub ukraiński.

† PROF. HENRYK KADYL

Pisząc wczoraj pod bezpośredniem, tak bardzo przynębiającem wrażeniem o ś. p. prof. Kadyiego, nie rodobna było wykorzystać mnóstwa cennych informacji o przedwczoraj zmarłym uczonym naszym, jakich nam uprzejmie udzielił najbliższy towarzysze pracy ś. p. Kadyiego, jego uczniowie i asystenci, w szczególności docent dr. Markowski.

Ze słów, któreśmy wczoraj słyszeli, wynika to przedewszystkiem, że ś. p. Kadyi był przez uczniów wielbiony i kochany, zarówno za wielką swą wiedzę, za olbrzymie zasługi na polu naukowem położonem, jak ze swej uczynności, skromności, przystępności, za swój wyjątkowo czysty charakter. To też śmierć jego wywołała istotnie ogólny i bezwzględnie szczery żal.

Działalność naukowa ś. p. Kadyiego była ogromnie doniosła. Jako uczeń niezapomnianego prof. Teichmana, i to uczeń jeden z najlepszych, jego pomocnik w pracach anatomicznych, przejął się podobnym jak jego profesor umiłowaniami przedmiotów. Pierwszym doniosłym krokiem działalności prof. Kadyiego było stworzenie zakładu anatomii w szkole weterynaryi we Lwowie. Powtórnie dzieła takiego dokonał po utworzeniu fakultetu medycznego na uniwersytecie lwowskim.

Urządzenie takiego zakładu, zaopatrzenie go w potrzebne do prac naukowych preparaty anatomiczne, to praca niepospolita, to praca wymagająca niesłychanej sumiennosci i oddania się. — Ona też nie pozwoliła prof. Kadyi mu na pozostawienie śladów wiedzy i działalności w innej formie. I tak jednak ilość prac naukowych prof. Kadyiego, ogłoszonych drukiem, jest bardzo znaczna. Prócz wymienionej już pracy: „O naczyniach krwionośnych rdzenia pacierzowego ludzkiego”, na wzmiankę zasługuje habilitacyjna praca o oku kreta, dalej dziełko o organizacyi komórki, os trigonum u konia i wiele, wiele innych, z których bardzo wiele okazało się także w języku niemieckim.

Ostatnio pracował prof. Kadyi nad uporządkowaniem słynnych, bezcennych zbiorów i preparatów po prof. Teichmanie, zbiorów, które mu zostały przekazane do uporządkowania, jako najgodniejszemu spadkobiercy spuścizny naukowej prof. Teichmana.

Pogrzeb ś. p. Kadyiego odbędzie się w niedzielę o 11 przedpołudniem z domu pod l. 25 ul. Zielona, na cmentarz Łyczakowski. Kondukt prowadzić będzie arcybiskup ks. Bilczewski. Kondukt zatrzyma się przed gmachem uniwersyteckim i przed gmachem Zakładów medycznych przy ulicy Piekarskiej, gdzie wygłoszone będą mowy. Przemawiać będą: reprezentant senatu, Wydziału medycznego, Tow. lekarskiego i młodzieży.

Życzeniem zmarłego, jak i pozostałej rodziny, było, aby zamiast wieńców na trumnę, skadano datki na T. S. L.

Żałobne chorągwie wywieszono z gmachu uniwersytetu, zakładu anatomii i z gmachu Tow. muzycznego.

Wczoraj w południe odbyło się żałobne posiedzenie senatu. Rektor dr. Beck poświęcił śp. Kadyiemu słowa gojącego wspomnienia. Senat uchwalił złożyć współczucie rodzinie zmarłego, złożyć wieniec u trumny i wydelegować rektora dr. Becka do przemówienia imieniem senatu.

KRONIKA.

Kalendarzyk:

Dzisiaj 26 października (sobota) rz. kat.: Ewarysta Pap. Gr. kat. Kurpa i Papyli. Wschód słońca o g. 5.59 r., zachód słońca o g. 4.18 po południu.

Prognoza na dzień:

Galicya wschodnia i zachodnia: Przeważnie pochmurno, niema opadów, nieco zmniejsz. wch. mierny wiatr.

Repertuar Teatru miejskiego we Lwowie

W sobotę o godz. pół do 4 popołudniu dla młodzieży szkolnej „Grube ryby”, komedya.

W sobotę wieczorem o godz. pół do 8-iej po raz pierwszy w bieżącym sezonie „Piękna Helena”, opera komyczna w 3 aktach J. Offenbacha.

Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej z powodu wyjazdu w sprawach urzędowych, nie będzie przyjmował w niedzielę.

Trybunał pokojowy obraduje. W Hadze d. 28 bm. rozpocznie się rozprawa sądowa w trybunale rozjemczym pod przewodnictwem prawnika szwajcarskiego Lardi'ego w sprawie sporu wielomilionowego między Rosją a Turcją o odszkodowanie poddanych rosyjskich podczas wojny w r. 1877.

Pożar cennej biblioteki. W Soroczynie, w pow. bychowski, na Litwie, spalił się dwór, należący do braci Radkiewiczów. W płomieniach zginęła cenna biblioteka, złożona z przeszło 3000 tomów, w tem wiele t. zw. „białych kraków”.

Podjezana śmierć. Podejrzaną śmiercią zmarła 15-miesięczna córka oficjanta sądowego N., zamieszkałego przy ulicy Żółkiewskiej l. 87. Lekarz dzielnicowy dr. Litwinowicz polecił zwłoki odwieźć do Instytutu medycyny sądowej.

Kradzieże. W mieszkaniu Brücknera Karola, zamieszkałego przy ul. Zamarstynowskiej l. 48, złodzieje rozbili kufer i skradli garderobę, wartości kilkudziesięciu koron.

Wczoraj w nocy okradziono lokal „Rodziny polskiej” w Rynku l. 14. Złodzieje zabrali roz-

maite przedmioty, między innymi garderobę, pozostawioną przez członków Towarzystwa.

Muzeum Trabera, zawierające przeszło 1000 okazów wystawowych, zwiędzać można we Lwowie od dziś, na placu Zbożowym. Jest to muzeum anatomiczno-patologiczne i ze stanowiska naukowego przedstawia niepoślednią wartość, w popularnej bowiem formie daje dokładny obraz chorób niszczących ludzką, a zarazem sposobów ich zwalczania. — Widziny tam w typowym przedstawieniu najstraszniejszych wrogów człowieka: gruźlicę, tyfus, cholera, dżumę, malaryę, syfilis, ospę i t. d., dla lepszego zaś poglądu, umieszczono wszędzie obok wyobrażeń zarazą dotkniętych organizmów, względnie ich części, wyobrażenia tychże samych organów w stanie normalnym.

Muzeum Trabera, które przez dwa lata ostatnie cieszyło się stałym powodzeniem w Wiedniu, ściąganie niewątpliwie i u nas tłumy chętnych widzów. (x)

Z sali sądowej.

W szponach szalbierecznej trójki.

Wreszcie zdołano zakończyć wczoraj przesłuchanie wszystkich trzech oskarżonych. Zarówno Goldberg jak Verliebter jakiejkolwiek winy się wypierali. Zeznania Goldberga obfitowały w momenty wlece humorystyczne.

Popołudniową wczorajszą rozprawę zajęła dyskusja nad wnioskami, z jakimi wystąpiła obrona, domagając się powołania całego szeregu nowych świadków, w szczególności p. Ossolińskiego. Wnioskom tym postawionym przez obrońcę ks. Połoszynowicza, dr. Weitzę a popartym przez całą obronę, sprzeciwił się prokurator, a trybunał zarządził celem naradzenia się nad tymi wnioskami odroczenie rozprawy do dzisiaj.

Depesze „Ekonomisty”.

Z giełdy.

Wiedeń. (Tel. wł.) Wypadki na Bałkanie spowodowały depresję na wczorajszej giełdzie, później dopiero przyszły trochę lepsze wiadomości i sprawiły lekką poprawę kursów. Wiadomość o zamierzonym podwyższeniu stopy procentowej wpłynęła również źle. W szrankach interes szedł leniwie.

Podwyższenie stopy procentowej.

Wiedeń. (TBK). Rada jeneralna Banku austro-węgierskiego uchwaliła wczoraj pod-

wyższyć stopę procentową o pół procent z dniem 26 b. m. Według sprawozdania o sytuacji finansowej, przedłożonego przez jen. sekretarza Prangera stosunki na międzynarodowych targach pieniężnych w ostatnich ośmiu dniach tak niekorzystnie się ukształtowały, że także Bank austro-węgierski musiał przystąpić do podwyższenia stopy procentowej, z czem dotąd zawsze zwlekał. Zwraca uwagę także fakt, że pożyczki na zastaw, które podług stanu z 23 b. m. wynoszą 152,5 milionów K, są o 80 milionów wyższe, niż w roku ubiegłym. Międzynarodowa dla podwyższenia była też ta okoliczność, że na targach pieniężnych od 8 dni ruch eskontowy całkiem ustał. Uchwała zapadła jednomyślnie i bez dyskusji. Omawiano także sytuację polityczną, o ile stoi w związku z życiem gospodarczym monarchii.

W sprawie braku kredytu.

Kraków. (TBK). Prezydium Izby handlowej i przemysłowej z inicjatywy członka Izby p. Bazesa odbyło naradę w celu obmyślenia środków i zorganizowania akcji, mającej na celu ulżenie sytuacji kredytowej, która daje się obecnie we znaki całemu kupiectwu i przemysłowi. Podnoszono, że stosunki rzeczywiste i stan interesów w Galicji zachodniej nie dają powodu do bezwzględnej restrykcji kredytów, jaką obecnie banki praktykują. Prezydium Izby postanowiło zwołać konferencję kierowników instytucji finansowych w Krakowie.

Sprawozdania giełdowe i towarowe.

Spirytus.

Wiedeń 25 października 1912 (telefon własny). Za towar kontyngentowany z dostawą natychmiastową za 100 Hl. płacono 56— do 57—. Gotówką — i —
Tendencja: bez zmiany.

Ropa.

Dzienne ceny ropy targu lwowskiego z dnia 25 października 1912 r.
Wszystko za 100 kg. netto.

Sprawozdanie zaprzysiężonego sentala Alfonsa Gostkowskiego, Lwów Pasaż Hausmana I. 1, tel. Nr. 1039.
Ceny podane w halerzach za 100 kg. loco cysterna.
stacya Borystaw, zamknięcie notowań godz. 5 popoł.

Wolufa (termin dostawy)	
31 października	635—639
30 listopada	642—646
listopad-grudzień-styczeń	650—654
grudzień-styczeń-luty	656—660
rok 1913	685—695

Tendencja: Usposobienie targu mierne, wobec czego w ciągu dnia ulegały ciągłym fluktuacjom i wahały się za listopad od 641 do 650. Ostateczna transakcja przed zamknięciem notowań zawierana była w granicach podanych wyżej. Targ robi jednak wrażenie, że wahanie tych cen jest tylko chwilowe i że można liczyć na dalszą silną tendencję i rychły powrót do cen wczoraj notowanych.

Zboże.

Budapeszt dnia 25 października 1912.

Pszenica na październik 11:10—11:10. Pszenica na kwiecień 1913 11:90—11:90. Żyto na październik 10:04 do 10:04. Żyto na kwiecień 10:77—10:77. Owies na październik 12:12 do 12:12. Owies na kwiecień 11:38—11:38. Kukurudza na wrzesień ——'00, kukurudza na maj —— do ——, Rzekopak na sierpień 8:04 do 8:00.

Oferty: na pszenicę mierne.

Chęć kupna: mierna.

Usposobienie: słabe.

Pogoda: piękna.

Zamknięcie giełdy wiedeńskiej.

Wiedeń, dnia 25 października 1912.

Dziś o godz. 2:30 popoł notowano.

Akcje austr. Zakładu kredyt. 600'50, Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 787'50, Akcje Anglobanku 317'25, Akcje Unionbanku 570'50, Akcje Länderbanku 478'25, Akcje Bankvereinu 501'00, Akcje Bodenkreidit 1140—, Akcje galic. Banku hip. 651—, Akcje Praskiego Banku kredytowego 676—, Akcje kolei państwowych 669'50, Akcje kolei pol. 105'00, Akcje kolei póln. 4740—0000, Akcje kolei czarniowieckiej. —, Akcje Alpiny 945'50, Akcje Rima Muranyi 722'50, Akcje Prag. Towarz. żel. 3393'50, Akcje Fabryki broni 1052—, Akcje tureckie. tytoniowe 286—, Akcje gal. Karpackiego Tow. naft. 749—, Oblig. węg. indemniz. —, Renta majowa 84'90, Renta kor. austr. 84'95, Renta kor. węg. 84'50, 53 l. stat. Tow. kred. z. emsk. 84'60, 4-proc. listy Banku hipot. 88'02, 4 pół proc. l. Banku hip. 93'60, 5-proc. list. Banku hipot. —, 4 proc. listy banku kraj 85'25, 4 i pół proc. B. kr. 95'00, 4-proc. gal. Oblig. prop. 96—, 4-proc. gal. pożyczka kraj. z r. 1896 84'80, 4-proc. pożyczka m. Lwowa 93—, 4-proc. pożycz. m. Krakowa 85—, Losy tur. 213'75, Marki 1:781, Rubie 254'75, 5-proc. renta rosyjs. 193'12, — Akcje Sioda 725— Galic. Bank kred. 97'00—98'00, Powesz. Bank depozytowy —, Nowa renta koron. austr. —, Bułgary 88—.

Usposobienie przy trwale spokojnych obrotach z początku z powodu doniesień bałkańskich słabe, przejściowo z powodu Berlina silne, w końcu rezerwowane i słabsze z powodu zwolania na popołudniu rady generalnej Banku austro-węg. w sprawie podwyżki dyskonta.

CLAUDE FARRERE.

23

WALKA.

Przełożyła

Jadwiga Mroczkowska.

— To prawda... I dlatego nie mówię o nich... Hm!... wasz tabor jest doskonały i cała załoga spada na admiralicyę. Lecz na wojnie, nieprawdaż, tabor jest niczem, personal jest wszystkim! A jeśli wasz personal jest dziś może najpierwszym w Europie, to cała znów zasługa spada na admirała Percy Scotta...

Herbert Fergan skinął potakująco.

— Dobre armaty, dobre wizyery — wyklędał markiz Yorisaka Sadao — to już wiele! Dobrzy kanonierzy, dobrzy oficerowie artylerji, to jeszcze więcej! A to jest właśnie darem Percy Scotta dla Anglii!... Anglia zresztą potrafiła go nagrodzić. Czyż nie wyznaczył mu za to parlament gratyfikacyi w wysokości ośmdziesięciu tysięcy yenów*)?

— Ośm tysięcy funtów szterlingów, dokładnie. To zasłużona nagroda. Gdyby Percy Scott był sprzedawcą swych wynalazków przemysłowcom, zarobiłby z pewnością znacznie więcej...

— Zapewne! Ośm tysięcy funtów nie są w stanie opłacić geniuszu takiego człowieka! Nasz cesarz dałby prawdopodobnie więcej, byle tylko mieć takiego japońskiego Percy Scotta.

— Na cóż wam on? — rzekł Fergan nieco ironicznie. — Macie przecie angielskiego Percy Scotta!... Anglia i Japonia są sprzymierzonymi

państwami. Mogliście i możecie zupełnie swobodnie korzystać ze wszystkich naszych zdobyczy w tym kierunku.

Markiz Yorisaka zapuścił na chwilę wzrok w zieloną głąb parku.

— Zupełnie swobodnie — powtórzył.

Głos jego ochrypli. Zakaszłał.

— Zupełnie swobodnie, to prawda! O! mamy względem was wielkie obowiązki... Jednakże przedewszystkiem skorzystaliśmy z waszej admiralicyi i posiadamy dzisiaj wasze wieżyczki, wasze kamazaty, wasze pociski, waszą stal na pancernikach... Nie posiadaliśmy jednak jeszcze ani waszych ludzi, ani też ich cudownych sekretów, tych sekretów Percy Scotta.

— Niema tu żadnych sekretów — powiedział Fergan. — A zresztą, czyż nie zostaliście zwycięzcami w bitwie z dnia 10 i 11 sierpnia?

— Zostaliśmy zwycięzcami. Lecz...

Wąskie wargi ściągnęły się pogardliwie pod wąsem o twardym włosie.

— Lecz były to łyche zwycięstwa! Pan wie o tem. Był pan 10-go sierpnia tuż przy mnie, na pokładzie okrętu „Nikko”.

Anglik skłonił się grzecznie.

— Byłem tam — rzekł — i świadczę tutaj, O-Sadao San, że dzień 10-go sierpnia był bardzo sławnym dniem.

— Nie! — zawołał Japończyk. — O kimi*), przypomnij sobie lepiej! przypomnij sobie opieszałość, niezdecydowanie, ogólny nieład! Przypomnij sobie ten rosyjski pocisk, który dosięgnął „Nikko” poniżej... blokhausu i zmiążdżył w pancerniku rurę, osłaniającą transmisyę. Natychmiast całe życie pancernika ustało, jak życie człowieka, którego arterya została podcięta.

Nasze wzorowe działa przestały strzelać. Nasi kanonierzy czekali napróżno na rozkaz, który już nie mógł nadejść! A tymczasem „Cesarzewicz”, podziurawiony naszymi pociskami, jak sito, wymykał się, dzięki jedynie naszemu skąpstwu, które nas obezwładniło! Takim oto był ranek 10 sierpnia!... I myślę z rozpaczą, że następny dzień walki będzie podobny, gdyż nie posiadamy angielskich... sekretów...

— Anglicy nie mają żadnych sekretów — odparł Fergan.

Nastąpiło milczenie. Doszli do szczytu pagórka. Teraz schodzić zaczęli drugą aleją, położoną więcej na zachód, dotykającą do samych ogrodów wielkiej świątyni.

— Percy Scott, dowodząc „Groźnym” — podjął nagle Yorisaka Sadao — i ćwicząc się w strzelaniu na sto wystrzałów, trafił ośmdziesiąt razy do celu. Ośmdziesiąt na sto! Jakież rosyjskie pancerniki ostałyby się tej nawałnicy żelaza?

— Ba! — rzekł Fergan — dlaczegożby miał „Nikko” nie strzelać równie dobrze jak „Groźny”? Percy Scott wyćwiczył swych kanonierów za pomocą znanych panu aparatów! Czyż nie macie dotterów, loading-maszyn, deflections teacherów**). Czyż nie macie teletmetrów Barr and Stroud***)?

**) „Dotter” i „deflection teacher” są to dwa instrumenty, których użycie uczy kanonierów trafnie celować. „Loading-maszyna” uczy ich szybko nabijać.

***) Telemetry Barr and Stroud są to jedne w świecie instrumenty, pozwalające wymierzyć do ładnie przestrzeń między armatą a celem, by należycie uregulować dźwignię.

(C. d. n.)

*) Dwieście tysięcy franków. — Cyfra historyczna.

**) „Kimi”, „mój drogi” z odzieniem szacunku.